

[Elsø-Merete Ross.]

rente inden for byggesektoren på bekostning af det øvrige erhvervsliv. Men måske talte statsministeren ikke om lavere byggeomkostninger gennem rentesikring, men gennem rationalisering, mekanisering og lignende. Hvis det er tilfældet, på hvilken måde tænker man sig så boligfondens midler anvendt til dette formål?

Hr. Guldberg var sidste gang inde på den betydning, det ville have — ikke mindst for det offentlige byggeri, men naturligvis også for det private byggeri — hvis man i forvejen havde aftaler både om priser og om tidsfrister, aftaler, der kan holde, og som man kan forlange håndhævet. Ministeren var enig i, at det spiller en overordentlig stor rolle. Skal vi så ikke prøve at gøre noget ved det?

På grund af den drøftelse har jeg fra den danske ambassade i Bern fået nogle oplysninger om schweiziske arkitekter og deres byggeri. Så vidt jeg har forstået, er en væsentlig årsag til, at det schweiziske byggeri kan overholde de fastsatte priser, at der er en detaljeret gennemgang af alle enkeltheder ved byggeriet inden dets påbegyndelse samt kontrol under byggeriets forløb, så at der ikke kan skrives mere på regningen end aftalt eller ændres noget i den oprindelige plan, da sådanne ekstraleverancer simpelt hen ikke bliver betalt. Som sikkerhedsmargen beregner arkitekten 7-10 pct. på tilbuddet for uforudsete udgifter såsom dårligt vejr, løn- og materialestigninger osv. Såfremt årsager til uforudsete udgifter ikke foreligger, kan de 7-10 pct. ikke indkræves. Jeg overlader gerne ministeren det materiale, jeg har fået fra Schweiz.

Angående landsbyggefonden skal jeg henvisse til mine bemærkninger ved sidste behandling af lovforslaget. Jeg vil dog gerne spørge, omend ikke i en helt så skrap form som hr. Guldberg, om ministeren har noget kendskab til, at visse almennyttige boligselskaber i den sidste tid har forhøjet lejen mere, end et eventuelt underskud på driftsregnskabet kunne berettige til. Hvis det er tilfældet, formindskes bidraget til landsbyggefonden jo, og det er ikke udtryk for den solidaritetstanke, som var grundlaget for de sociale boligselskaber.

Selv om vi endnu har uløste problemer at drøfte i boligudvalget, kan jeg på det

radikale venstres vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling af lovforslagene.

Niels Westerby: Liberalt centrum vil i den kommende tid gøre sit bedste for at få pulveriseret de dele af boligforliget, som vi hele tiden har givet udtryk for at vi ikke kunne tilslutte os. Det er af flere af de ærede ordførere blevet nævnt, at SF har ført en voldsom kritik over for boligforliget, ligesom det er blevet sagt, at liberalt centrum ikke har holdt sig tilbage.

Jeg kan måske her nævne, at hr. Hastrup, ordføreren for det konservative folkeparti, derefter tog den kritik, som SF har ført, op og imødegik den. Jeg ved ikke, om man kan opfatte hr. Hastrups holdning over for os — hans kritik af os gik jo blot ud på, at vi ikke havde holdt os tilbage — på den måde, at han i det store hele ikke mente at kunne polemisere imod den argumentation, som liberalt centrum har anvendt over for boligforliget, og heller ikke rigtig er i stand til at argumentere mod den boligpolitiske linje, som liberalt centrum har givet udtryk for. Nu var det jo ikke kun udtryk for noget situationsbestemt, når liberalt centrum gik imod boligforliget under valget. Det var vi i vor gode ret til at gøre i betragtning af, at vi i januar, inden de 4 gamle partier havde indgået deres boligforlig, selv havde fremsat et ret detaljeret boligprogram og oven i købet tilstillet folketingets boligudvalg det. At man så i folketingets boligudvalg har behandlet liberalt centrums boligprogram ret arrogant, ja, vel knap nok har læst det igennem — det har jeg også kunnet spore på forhandlingerne her i folketinget — bør jo ikke komme os til skade. Det kom derimod de 4 gamle partier til skade den 22. november, at de ikke havde sat sig ind i andres tankegange, tankegange, som vandt betydelig tilslutning i befolkningen ved valget den 22. november. Det var altså ikke noget situationsbestemt, at vi gik imod boligforliget. Vi havde et helt andet boligpolitisk program, som vi gik ind for, og som en konkvæns af, at vi havde dette program, måtte vi gå imod dele af boligforliget. Vi har ikke ført valgkamp på så voldsomme ord som „vælt boligforliget“ eller noget i den retning; vi har kritiseret det på de punkter, hvor vi mente at vi havde stærke saglige argumenter, og den linje vil vi følge fremover. Vi vil